

sig saaledes, at der kan tillades Automobilkørsel paa de fleste offentlige Veje. — Hvad § 28 angaar, er den omtalt af det ærede 7de Medlem for 2den Kreds, og jeg kan i den Henseende slutte mig til ham. Det er meget skrappe Bestemmelser, der ere fastsatte med Hensyn til Erstatningspligten, men de ville mane til Forsigtighed, især i den første Tid, Loven skal gælde.

Folk ude paa Landet vente, at denne Lov vil udkomme. Der er flere Amsraad, som ikke have udarbejdet Vedtægter for Automobilkørsel dels af denne Grund, og dels fordi de mene, det vil være heldigt at have ensartede Regler over hele Landet. Derfor vil jeg, hvis der skal stilles Ændringsforslag til dette Lovforslag, meget haabe, at de ikke blive af saa indgribende Betydning, at der kan være Fare for, at Forslaget ikke bliver til Lov. Jeg saa helst, om vi kunde vedtage Forslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, idet vi derved kunde undgaa at sende det tilbage til det andet Ting. Vi vide jo godt, at der dernede med Hensyn til flere Punkter i dette Forslag har været Uenighed, og at man trods denne Uenighed er kommen til et efter Omstændighederne godt Resultat. Jeg vil derfor meget ønske, at Forslaget bliver vedtaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, og at, hvis der bliver foreslaaet Ændringer, disse da blive saa lidet omfattende som muligt.

Stilling: Jeg kan i det hele slutte mig til de Betragtninger, der ere gjorte gældende af det ærede Medlem for 10de Kreds (Frijs), og ligesom han udtale min Anerkendelse af, at der fra den ærede Justitsministers Side er fremkommet et Lovforslag som dette. Det forekommer mig imidlertid, at det er lidt uheldigt i Lovforslaget paa flere Punkter at gøre Retten til en vis Kørsel afhængig af Amsraadets Tilladelse, og at der foruden de almindelige ved denne Lov fastsatte Begrænsninger skal kunne opstille andre efter Amsraadets Bestemmelser. Givet er det jo dog, at vi her have at gøre med Fremtidens Køretøj, og at mange af de private Jernbaner, vi have anlagt eller ønske at anlægge, ville kunne undværes, naar først Automobilerne, der, som vi saa ved Udstillingen, ogsaa kunne konstrueres som store Lastvogne, blive almindelig udbredte. Nu at lægge Hindringer i Vejen for dem, saa at det bliver næsten umuligt for de paagældende at benytte dem, er uheldigt, det minder, som den ærede Indleder (Høst)

sagde, om den Gang, vi fik Cyklerne. Imidlertid, jeg indrømmer; at der skal en Prøvetid til, og at al Ting skal have Udvikling. Maaske ere de hemmende Bestemmelser i Forslaget ikke af en saadan Natur, at de ville genere. Om Nattekørsel har allerede det ærede Medlem for 10de Kreds (Frijs) talt. Han nævnte et enkelt Tilfælde, hvor Forbudet vilde virke uheldigt. Jeg kender ogsaa Læger, som have anskaffet sig Automobiler og samtidig dermed afskaffet deres tidligere Køretøjer. Hidtil have de baade om Natten og om Dagen kunnet komme hurtigt til deres Patienter. Naar nu al Nattekørsel skal være forbudt med Undtagelse af enkelte Steder, saa ville Lægernes Anskaffelse af disse Køretøjer blive indskrænket, og de, som have anskaffet dem, ville ikke mere faa den rette Nytte af dem. Jeg vil derfor ogsaa meget henstille til den højtærede Minister, om der kunde gives Læger, Politi og Øvrighed — jeg ved ogsaa en Politimand, som har et saadant Køretøj — og enkelte andre Personer fuldstændig Frihed til at benytte Automobiler om Natten under de Former med Hensyn til Kørehastighed o. s. v., som i øvrigt bestemmes her.

I § 14 findes der en Bestemmelse om, at Personer under 18 Aar ikke maa føre noget Automobil. Jeg vil henstille, at der tilføjes „berusede Personer“. Jeg har haft den Fornøjelse at se en mindre ædru Mand køre et Automobil. Det kan jo godt være, Bestemmelser om dette Forhold i Almindelighed ville have deres Plads i Politivedtægterne, men jeg synes, at det vilde være rigtigt, om det kom til at staa her i Loven, at berusede Personer ikke maa være Førere af Automobiler. — Nattekørsel er, som sagt, for mig det Punkt, hvor jeg anser det for rigtigt, at der indrømmes større Frihed end efter Lovforslaget. — At man kun maa køre paa Amsrøje og ikke paa Biveje er selvfølgelig ogsaa uheldigt. Nu kommer f. Eks., som jeg før nævnedes, en Læge kørende med et Automobil, og saa er der en Bivej, som han maa passere for at komme hen til en Patient, der bor i en Landsby, der er maaske en halv Mil derind til. Skal han saa lade sit Automobil staa ude paa Vejen, fordi vedkommende Amsraad ikke har villet tillade, at der køres paa Biveje? Det er den Slags Ting; jeg synes, ere uheldige, og jeg kan heller ikke se, at der kan være noget i Vejen for, at denne Tilladelse i Almindelighed gives, naar Bivejene ere tilstrækkelig brede. — Endelig er der Kørehastigheden; den er jo noget forskellig, og